

מה מסופר בפרק הראשון בסיפור "ורד לאמילי"?

הסיפור פותח בהלוויה של אמילי ומתקדם מקטע לקטע לא בסדר הכרונולוגי של הארועים בחיי אמילי. סדר המסירה הוא סדר המתקבל על הדעת בדברי אדם המבקש לאפיין דמות. הסיפור נפתח בבניית תמונה של אשה מרשימה. עם מותה של אמילי היחס אליה הוא יחס של כבוד. הלוויה היא מעין מאורע ציבורי. איפיונה כאנדרטה שקרסה בונה סביב דמותה הילה וגדלות, אך גם יש באנדרטה משהו פיסי, מאובן ומרוחק מן היום-יום.

תגובתן של הנשים הבאות להלוויה מנוגדות לזו של הגברים. לגביהן הלוויה של אמילי היא הזדמנות נאותה לראות את פנים ביתה. לפי שעה, נראת גישתם של הגברים נאותה יותר מזו של הנשים. אנו רואים אם כן שתי זוויות של הסתכלות על אמילי: מצד אחד הסתכלות מגביהה - אמילי היא מושא להערצה ומצד אחר הסתכלות מנמיכה - יש חשד שמהו לא בסדר אצלה.

בפסקה השניה עובר המספר לתאר את ביתה. תאור הבית יוצר תחושה שאמילי דבקה בעבר ומתעלמת מן ההווה. נאמנותה של אמילי אל הבית למרות גיכוחו מעוררת כבוד והערכה. אמילי מצטיירת כדמות אריסטוקרטית. רק בהמשך מתברר שאמילי סובלת מקשיים כספיים ולכן אינה עוזבת את הבית. דבר נוסף הוא סודו של החדר בקומה העליונה. בשתי הפסקאות הראשונות נתפסת אמילי כסמל העבר והמסורת. בהמשך מתברר שמסורת היא בעיר שאמילי פטורה ממיסים. שחרורה של אמילי ממיסים מחזק את הרשם שהיא מעין אזרח של כבוד, אך מסתבר כי הפטור הוא בעצם מעשה של צדקה. ישנה טכניקה החוזרת בסיפור והיא שילוב של התייחסות מגביהה ומנמיכה כלפי אמילי.

בביקורה של המשלחת בביתה של אמילי מתגלה לא רק המגוון, אלא גם הדוחה באמילי ובחייה. גם אם נאמר שאמילי שומרת אמונים לעבר, לביתה ולמשפחתה, הרי לא נוכל לתרץ בכך כלורך והזנחה, אך גם בקטע זה משועבדת האינפורמציה המטילה דופי באמילי עם אינפורמציה המציגה אותה בצורה מגביהה. את ההתפוררות והלכלוך ניתן להציג לא רק בצורתם השלילית, אלא ניתן לקשרם לכך שאמילי היא אצילה הבזה לחיי היום-יום.

במהלך התאור מפנה המספר את את התאור מן הדוחה אל היפה. הוא מתאר את הרהיטים הכבדים והעתיקים ואף את גרגרי האבק העולים כלפי מעלה כזהרורי אור. פרט נוסף שמוסיף המספר הוא העיסוק של אמילי באומנות. פרט זה מחזק את דמותה המרשימה. רק אח"כ התברר, ששעורי האמנות ניתנו מסיבות כלכליות בלבד. בפגישה הראשונה שנפגש הקורא בסיפור עם אמילי הוא עד לתקיפותה, לדומיננטיות שלה ולזלזול שהיא מפגינה גולף כלפי הגברים. אמילי היא זו השולטת בשיחה ומחליטה באופן חד משמעי שאינה מתכוונת לשלם מיסים. הפנייתם של חברי המשלחת אל קולונל סרטוריס יכולה להשתמע בשני כיוונים: אמילי אישה מטורפת המנותקת מן המציאות, ולכן אין היא מודעת להיותו מת זה 10 שנים, או כ"לכלו לעזזל. "קולונל סרטוריס מת. אמילי מודעת למותו ומתוך זלזול מפנה אותם לעולם המתים.

המראה החיצוני של אמילי משקף את ריחוקה מן המציאות. היא מתוארת כגוויה: "היא נראתה תפוחה כמו גוף משוקע זמן ארוך במים עומדים. " ניתן לסכם ולומר כי בשלב זה של הקריאה, אמילי מצטיירת כאשה דומיננטית שמחליטה ומעצבת את חייה. לגבי בני העיר היא סמל לערכים, אך יחד עם זאת היחס אליה הוא אמביוולנטי. היא מעוררת כבוד וגיכוח.

דמותה של אמילי והמספר בסיפור "ורד לאמילי"?

דמותה של אמילי:

אמילי היא אשה גאה מאוד, מודעת לערכה ותובעת בכל מעשיה הכרה בכבודה. היא אשה תקיפה וקשה, בעלת רצון עז הדבקה במטרותיה בעקשנות ובלא פשרות. היא אינדיבידואליסטית הבזה לנורמות הציבוריות ולחוקי החברה. היא נוהגת עפ"י רצונה בלבד. היא בזה ליום יום ולנישואים. היא נהנת להיות דומיננטית ותוקפנית בחברת גברים. היא מסתגרת ושומרת על פרטיותה. יחד עם זאת היא מטורפת. הסיבות לטירוף הן:

-סיבה תורשתית. כפי הנראה אביה היה קפדני מדי ומצויין שהוא" בלם את חייה בפעמים כה רבות".

-הסיבה המרכזית היא חוסר יכולתה לקבל נטישה ופרידה. אנו רואים זאת במקרה עם אביה, ברצח של הומר ברון ובהתעלמותה ממותו של קולונל סרטוריס.

אמילי היא דמות מורכבת, אך אין היא עוברת התפתחות. אמילי, לאור האינפורמציה בסיום אינה יכולה להתפס כסמל העבר ולשמירת המסורת. את ההסתגרות שלה ניתן לפרש כפרי של טרף ובריחה מן המציאות.

המספר:

מספרו של הסיפור הוא מספר עד, תושב העיר, המוגבל לאינפורמציה הידועה לבני העיר. לכל אורך הסיפור הוא איננו מביע את דעתו האישית, אלא את דעת הכלל.

סביר להניח שהאינפורמציה בידו היא מפי שמועה, שכן לא סביר שהוא נכח בכל האירועים המרכזיים בחייה. הוא נעזר אם כן ברכילות העירונית.